

طرح ریزی استراتژی ملی انرژی جمهوری اسلامی ایران در افق 1414

جهان امروز، عصر روند تحولات پرشتاب است؛ بیش از همه، عرصه های تصمیم سازی و سیاست گذاری تاثیر گذارده است. این عصر، دوره ی «انطباق حداکثری» تصمیم های حوزه های مختلف، در ارتباط تنگاتنگ با یکدیگر است. در گذشته، تصمیم های هر حوزه، می توانست «نسبتاً» مجزا اخذ شود و تداخل آن ها با یکدیگر بسیار محدود بود. هرچند تاثیر آن ها بر همدیگر در میان مدت و دراز مدت غیر قابل کتمان می نمود. این اختلاط و انطباق و یا بعضاً هم پوشی سیاست ها و تصمیم های حوزه های مختلف، ضرورت روزافزون سیاست گذاری منسجم را نمایان ساخته است.

دانش استراتژی و هنر طرح ریزی استراتژیک، دانش پاسخ به نیاز سیاست گذاری منسجم در جوامع مختلف است. حوزه ی انرژی نیز از این نیاز مستثنی نیست. تنوع و تکثر گونه های انرژی، منابع متنوع آن، سازمان های گوناگون متولی و درگیر در تولید و عرضه ی آن؛ و کارکردها و کاربردهای متنوع انرژی، این حوزه را به یکی از چالش برانگیزترین حوزه های تصمیم سازی در ایران و جهان بدل نموده است. تصمیم سازی انحصاری مربوط به حوزه ی خود انرژی و نهادهای مرتبط، و تصمیم سازی عمومی مربوط به کل جامعه، که از انرژی منتفع می شوند.

در پاسخ آکادمیک به این نیاز بود که ایده ی «مطالعه ی طرح ریزی استراتژی ملی انرژی جمهوری اسلامی ایران» پرورده گردید و به عنوان یک بررسی اولیه و مقدماتی در روش شناسی طرح ریزی استراتژی ملی انرژی نگارش یافت.

این تلاش، درصدد بومی سازی تصمیم سازی استراتژیک در حوزه ی انرژی است. زیرا دیگر نمی توان منتظر متخصصان و اهل فن در علوم انسانی برای سیاست گذاری در حوزه ی انرژی بود و بایستی این تخصص در مطالعات میان رشته ای، در بین دانشمندان بخش های مختلف انرژی، بومی و نهادینه شود. اینکه این نوشتار تا چه حد در این زمینه موفق بوده است، منوط به ارزیابی اهل فن است.

